

**REPUBLIKA HRVATSKA
AGENCIJA ZA ZAŠTITU
OSOBNIH PODATAKA**

KLASA:

URBROJ:

Zagreb, 20. kolovoza 2021.

Agencija za zaštitu osobnih podataka na temelju članka 57. stavka 1. i 58. stavka 1. i 2. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) SL EU L119, te članka 42. stavka 1. i 2. te članka 96. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09), a postupajući po službenoj dužnosti, donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Utvrđuje se da je javnom objavom osobnih podataka o postojanju otvorenog dugovanja x iz x prema xx, a koji su objavljeni na mrežnim stranicama xx putem URL poveznice x kao i na službenim stranicama x na društvenoj mreži x putem URL poveznice x od strane y kao voditelja obrade osobnih podataka, došlo do povrede odredbi članka 5. stavka 1. točke (a) i (b) te članka 6. stavka 1. i 4. Opće uredbe o zaštiti podataka.
2. Nalaže se y brisanje osobnih podataka o postojanju dugovanja x iz x, a koji su javno objavljeni na mrežnim stranicama x te na službenim stranicama x putem društvene mreže x putem URL poveznica: x i x.
3. Nalaže se x da o postupanju po točki 2. izreke ovog Rješenja obavijesti Agenciju za zaštitu osobnih podataka u roku od 8 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za zaštitu osobnih podataka (dalje u tekstu: Agencija) zaprimila je dana 07. lipnja 2021. godine predstavku, a u kojoj se ističe kako se traži žurna i promptna reakcija nadzornog tijela za zaštitu osobnih podataka povodom javne objave osobnih podataka o postojanju duga x iz xx (dalje u tekstu: x) od strane y (dalje u tekstu: y), a koji su objavljeni na mrežnim stranicama y te dostupni putem URL poveznice x,

U svrhu točnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, Agencija je zatražila očitovanje y o okolnostima iz gore opisane predstavke, a osobito očitovanje, između ostalog, o zakonitoj svrsi i pravnoj osnovi iz članka 5. i 6. Opće uredbe o zaštiti podataka temeljem kojih je na mrežnoj stranici putem gore navedene URL poveznice javno objavljen podatak o postojanju otvorenog dugovanja x prema y. Budući da je Agencija izvršavajući svoje službene ovlasti iz članka 57. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka po službenoj dužnosti ustanovila kako je predmetna objava također dostupna i na službenim x stranicama y putem URL poveznice x je očitovanje o zakonitoj svrsi i pravnoj osnovi objave i u odnosu na netom iskazanu objavu osobnih podataka x putem društvene mreže x.

U zaprimljenom očitovanju y (KLASA:, URBROJ:, od 24. lipnja 2021. godine) u bitnom ističe kako je x dužnik prema y u iznosu od 12.900,00 kn uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od 06. siječnja 2018. godine pa do isplate temeljem izvršne presude Županijskog suda u x br. od 20. ožujka 2020. godine, kao i iznos od 1.530,88 kn uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću na pojedinačne iznose kako je to navedeno presudom, pa do isplate, temeljem izvršne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. od 19. studenog 2020. godine. U nastavku očitovanja y se poziva na veći broj posebnih propisa (Ovršni zakon, Zakon o parničnom postupku, Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, Zakon o proračunu te Statut y), a u pogledu propisivanja ovršnosti sudskih presuda, statusu javne isprave, javnosti glavne rasprave, ovlastima gradonačelnika (osobito u pogledu upravljanja nekretninama, pokretninama i imovinskim pravima u vlasništvu y) te o prikupljanju prihoda i primitaka iz nadležnosti jedinice lokalne samouprave te njihovog uplaćivanja u proračun.

Nadalje, u predmetnom očitovanju se ističe kako je x kao jedna od stranaka u gore navedenim sudskim postupcima zaprimio pravomoćne i izvršne presude temeljem kojih je utvrđeno postojanje njegovom duga prema y, te kako x do dana pisanja očitovanja nije bio postupio po nalogima iz gore navedenih presuda. Također se navodi kako je y u obvezi štititi svoju imovinu te poduzeti radnje s ciljem očuvanja imovine, te kako je obrada osobnih podataka provedena kao nužna za poštivanje pravnih obveza voditelja obrade koja prije svega ima zakonitu svrhu i relevantnu pravnu osnovu.

Isto tako se apostrofira kako se u predmetnom slučaju radi o obradi podataka u skladu sa člankom 6. stavkom 4. Opće uredbe o zaštiti podataka, budući da obrada predstavlja nužnu i razmjernu mjeru u demokratskom društvu za zaštitu važnog cilja koji je od općeg javnog interesa države članice odnosno u ovom slučaju njene jedinice lokalne samouprave gdje se posebno brine, a kako je to jedna od bitnih dužnosti gradonačelnika, o zaštiti njenog financijskog interesa. Uzevši u obzir način koji je x odabrao za komuniciranje o eventualnom „dugu“ za svoj aktivistički rad i dostupnost svih iznesenih podataka kojima se raspolagalo pri komuniciranju, sve je napravljeno u skladu s člankom 5., primjernom primjerenih, relevantnih i ograničenih podataka te člankom 6. Opće uredbe o zaštiti podataka odnosno zakonitosti obrade.

Zaključno ističu kako iz svega navedenog proizlazi kako y nije postupao suprotno odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka, te je u privitku dostavio preslike gore navedenih presuda te Statut y (Sl. glasnik y br. x, xx, xxx i xxxx).

Nastavno na navedeno ističemo kako je Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka) SL EU L119 u cijelosti obvezujuća i izravno primjenjiva od 25. svibnja 2018. godine, a za čiju primjenu i provođenje na području Republike Hrvatske je nadležna Agencija za zaštitu osobnih podataka.

Opća uredba o zaštiti podataka se primjenjuje na obradu osobnih podataka koja se u cijelosti obavlja automatizirano te na neautomatiziranu obradu osobnih podataka koji čine dio sustava pohrane ili su namijenjeni biti dio sustava pohrane (članak 2. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Osobni podaci su svi podaci koji se odnose na pojedinca čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi, a pojedinac čiji se identitet može utvrditi jest osoba koja se može identificirati izravno ili neizravno, osobito uz pomoć identifikatora kao što su ime, identifikacijski broj, podaci o lokaciji, mrežni identifikator ili uz pomoć jednog ili više čimbenika svojstvenih za fizički, fiziološki, genetski, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet tog pojedinca (članak 4.1. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Osobni podaci moraju biti zakonito, pošteno i transparentno obrađivani s obzirom na ispitanika (zakonitost, poštenost i transparentnost), prikupljeni u posebne, izričite i zakonite svrhe, primjereni, relevantni i ograničeni na ono što je nužno u odnosu na svrhe u koju se obrađuju (načelo smanjenja količine podataka), točni i prema potrebi ažurni, obrađivani na način kojim se osigurava odgovarajuća sigurnost osobnih podataka, uključujući zaštitu od neovlaštene ili nezakonite obrade te od slučajnog gubitka, uništenja ili oštećenja primjenom odgovarajućih tehničkih ili organizacijskih mjera (načelo cjelovitosti i povjerljivosti) (članak 5. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Obrada osobnih podataka je zakonita samo ako i u onoj mjeri u kojoj je ispunjeno najmanje jedno od sljedećeg: ispitanik je dao privolu za obradu svojih osobnih podataka u jednu ili više posebnih svrha; obrada je nužna za izvršavanje ugovora u kojem je ispitanik stranka ili kako bi se poduzele radnje na zahtjev ispitanika prije sklapanja ugovora; obrada je nužna radi poštovanja pravnih obveza voditelja obrade; obrada je nužna kako bi se zaštitili ključni interesi pravnih obveza voditelja obrade; obrada je nužna za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti voditelja obrade; obrada je nužna za potrebe legitimnih interesa voditelja obrade ili treće strane (članak 6. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Člankom 6. stavkom 4. Opće uredbe o zaštiti podataka propisano je kako u slučaju kada se obrada provodi u svrhu koja je različita od svrhe u koju su podaci prikupljeni ne temelji na privoli ispitanika ili na pravu Unije ili pravu države članice koje predstavlja nužnu i razmjernu mjeru u demokratskom društvu za zaštitu ciljeva iz članka 23. stavka 1., voditelj obrade, s ciljem utvrđivanja je li obrada u drugu svrhu u skladu sa svrhom u koju su osobni podaci prvotno prikupljeni, uzima u obzir, među ostalim: svaku vezu između svrha prikupljanja osobnih podataka i svrha namjeravanog nastavka obrade; kontekst u kojem su prikupljeni osobni podaci, posebno u pogledu odnosa između ispitanikâ i voditelja obrade; prirodu osobnih podataka, osobito činjenicu obrađuju li se posebne kategorije osobnih podataka u skladu s člankom 9. ili osobni podaci koji se odnose na kaznene osude i kažnjiva djela u skladu s

člankom 10.; moguće posljedice namjeravanog nastavka obrade za ispitanike; postojanje odgovarajućih zaštitnih mjera, koje mogu uključivati enkripciju ili pseudonimizaciju.

Isto tako ističemo i primjenu posebnih propisa, konkretnije članka 25. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017 i 131/2020) u kojemu je propisano kako sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku, ako zakonom nije drukčije određeno.

Isto tako navodimo i članak 42. stavak 1. Zakona o područnoj (regionalnoj) i lokalnoj samoupravi („Narodne novine“ br. 33/2001, 60/2001, 129/2005, 109/2007, 36/2009, 125/2008, 36/2009, 150/2011, 144/2012, 123/2017, 98/2019 i 144/2020), a u kojemu je propisano kako gradonačelnik zastupa grad.

U članku 48. stavku 1. točki 4. Zakona propisano je kako gradonačelnik upravlja nekretninama i pokretninama u vlasništvu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave kao i njezinim prihodima i rashodima, u skladu sa zakonom i statutom.

Nadalje, upućujemo na primjenu članka 95. stavka 1. točke (b) Zakona o proračunu („Narodne novine“ br. 87/2008, 109/2007, 136/2012 i 15/2015), a u kojemu je propisano kako je čelnik jedinice lokalne samouprave odgovoran za prikupljanje prihoda i primitaka iz svoje nadležnosti i njihovo uplaćivanje u proračun.

Na temelju svih prikupljenih dokaza i činjenica, kao i gore navedenog normativnog okvira, u ovoj upravnoj stvari utvrđeno je kako je y dana 04. lipnja 2021. godine putem svojih službenih mrežnih stranica x objavio članak/priopćenje vezano uz reakcije na objave x koji je u svojim aktivističkim nastupima prozvao y zbog neizršavanja dužnosti u pogledu uređenja javnih površina, odnosno imovine y koja je devastirana te zastarjela. U predmetnom članku y je objavio sljedeće: „...y će razmotriti mogućnost kojima bi se društveno korisni rad našeg sugrađanina x preusmjerio na otplatu duga kojeg ima već određeno vrijeme prema y.“. Dakle, iz gore navedenog jasno je kako je y kao voditelj obrade osobnih podataka na svojim mrežnim stranicama javno objavio osobni podatak o postojanju financijskog duga x prema y, a koji postoji već određeno vrijeme. Osim predmetne objave osobnih podataka x na mrežnim stranicama y, isti je i na svojim službenim stranicama na društvenoj mreži x, x prenio gore navedeni članak uz naslov objave od 04. lipnja 2021. godine: „y će razmotriti mogućnost kojima bi se društveno korisni rad našeg sugrađanina x preusmjerio na otplatu duga kojeg ima već određeno vrijeme prema y.“

U zaprimljenim očitovanjima y se u bitnom poziva da je predmetna objava osobnih podataka x bila nužna, budući da x još uvijek nije podmirio dugove koje ima prema y, a koji su potvrđeni od strane gore navedenih sudova temeljem pravomoćnih i ovršnih presuda. U tom smislu y smatra kako je u okviru zakonskih ovlasti iz gore citiranih posebnih propisa y putem gradonačelnika bio u pravnoj obvezi štiti imovinu y te poduzeti radnje s ciljem njezinog očuvanja kao izvršavanje ovlasti gradonačelnika od općeg javnog interesa, odnosno u svrhu zaštite financijskog interesa y.

Navodi iz očitovanja y o postojanju pravne osnove, a koja bi se mogla pronaći, kako to *de facto* navodi y, u izvršavanju službenih ovlasti, poštivanju pravne obveze te javnom interesu da se objavi podatak o financijskom dugovanju x prema y, su u potpunosti neutemeljeni.

Kod pozivanja na izvršavanje službenih ovlasti te pravne obveze, nužno je zadovoljiti dva kumulativna uvjeta. Jedan uvjet je da je ovlast za pripadajuću obradu osobnih podataka jasna i precizna kao i utvrđena u pravu države članice te da ne ostavlja dvojbe glede njezine primjene zbog pravne sigurnosti samih adresata pravnih normi, dok se drugi uvjet pronalazi u nužnosti obrade osobnih podataka. Naime, svi citirani propisi se načelno odnose na ovlasti koje ima gradonačelnik kao nositelj izvršne vlasti u jedinici lokalne samouprave (gradu), te u niti jednom dijelu ne propisuju izričitu službenu ovlast grada, niti njegovu pravnu obvezu, da javno objavi na svojim mrežnim stranicama podatak o financijskom dugovanju svojih građana. Kada bi se prihvatilo tumačenje y da iz ovlasti raspolaganja imovinom grada te brige za naplatu novčanih tražbina inherentno proizlazi da se građani mogu stavljati na „stup srama“ zbog postojanja dugovanja, tada bi došlo do povećanog stupnja pravne nesigurnosti i nepoštivanja načela zakonitosti, te bi se otvorio put za izlaganje svih građana Republike Hrvatske javnoj difamaciji i objavi njihovih osobnih podataka bez postojanja pravne osnove.

U dijelu gdje y ističe kako je bilo nužno istaknuti sporni osobni podatak x, budući da isti već duže vrijeme nije podmirio svoje obveze prema y iz ovršnih i pravomoćnih presuda koje imaju status javnih isprava te pravne učinke među strankama (*lat. res iudicata facti ius inter partes*), potrebno je naglasiti kako je y kod postojanja dospjelog neplaćenog duga postupao sukladno posebnim propisima (npr. Ovršni zakon) te je zatražio provođenje ovrhe ili drugih sredstava prisilne naplate dugovanja, a koji (propisi) u niti jednom dijelu ne dozvoljavaju javnu objavu podataka o dugovanju pojedine fizičke osobe na službenim stranicama y te pripadajućim stranicama na društvenoj mreži x. Budući da niti jedan od citiranih propisa ne propisuje službenu ovlast, niti pravnu obvezu y da objavi osobne podatke o dugovanju svojih građana, te da objava osobnih podataka u tom smislu nije bila nužna, u tom dijelu je jasno utvrđeno kako navedeni propisi ne mogu činiti pravnu osnovu za obradu osobnih podataka x o stanju njegovog duga, sukladno članku 6. stavku 1. točki (c) i (e) Opće uredbe o zaštiti podataka.

U odnosu na pozivanje y na okolnost da obrada osobnih podataka predstavlja nužnu i razmjernu mjeru u demokratskom društvu za zaštitu važnog cilja koji je od općeg javnog interesa države članice, odnosno zaštitu financijskih interesa y, u postupku je utvrđeno kako se ne može raditi o javnom interesu zaštite financijskih interesa y. Naime, pozivanje na javni interes mora biti popraćeno i dokazano putem provođenja testa javnog interesa, kako bi se moglo utvrditi da li je u konkretnom slučaju postojao javni interes za objavu osobnih podataka ili nije. U skladu s člankom 5. stavkom 2. Opće uredbe o zaštiti podataka voditelj obrade (y) je u pravnoj obvezi dokazati postojanje pravne osnove na koju se poziva, a što u konkretnom slučaju nije učinjeno, već se y samo paušalno pozvao na javni interes zbog nužnosti da vodi brigu o svojoj imovini te naplati dugovanja. Navod o postojanju javnog interesa je u potpunosti neprihvatljiv te ničim nije dokazan, kao niti argumentiran te je svaki voditelj obrade (y) dužan dokazati postojanje javnog interesa. Naime, temeljem cjelokupno provedbenog postupka utvrđeno je kako je x kao građanin nezadovoljan upravljanjem y svojom imovinom te ne saniranjem dotrajalih i oštećenih objekata u vlasništvu y, odlučio iz svojih vlastitih sredstava popraviti dotrajale i

oštećene objekte u vlasništvu y. Nedugo nakon popravka dotrajalih i oštećenih objekata y je na gore navedenim mrežnim stranicama javno objavio podatak o postojanju otvorenog dugovanja x prema y te spremnosti da se njegov dug kompenzira uslijed društveno korisnog rada. U postupku je isto tako utvrđeno (protivno nedokazanim navodima y) kako x u niti jednom trenutku nije obznanio postojanje svoga dugovanja prema y te tražio da se njegov dug kompenzira zbog gore navedene obnove gradskih objekata. Temeljem navedenog lako se može zaključiti kako svrha objave osobnih podataka nije bila pokušaj naplate namirenja duga x već samohvala y kako će kompenzirati dug prema x uz istovremenu (nenamjernu) javnu difamaciju x te javno prozivanje zbog postojanja duga. U tom smislu bilo je moguće utvrditi kako je x već neko vrijeme u sukobu sa y zbog, između ostalog relevantnim, neizvršavanjem službenih ovlasti y i saniranja dotrajalih i oštećenih gradskih objekata/imovine. Da je navedeno utvrđenje Agencije ispravno, može se zaključiti i iz pretpostavke kako y zasigurno vodi veći broj postupaka protiv svojih građana koji nisu platili svoja dugovanja na vrijeme, te y nije odlučio na istovjetan način javno objaviti osobne podatke svojih građana na mrežnim stranicama, već isključivo podatke x i to neposredno nakon njegovog legitimnog i demokratskog ispitivanja te kritike načina funkcioniranja lokalnih vlasti. Navedeno se također može verificirati i temeljem medijskih natpisa u članku dostupnom putem URL poveznice x, a iz kojeg jasno proizlazi izjava x kako mu zaposlenici y prijete podizanjem kaznene prijave ukoliko nastavi popravljati gradsku imovinu.

Nadalje, a u odnosu na javni interes nužno je za istaknuti kako se prilikom procjene postojanja javnog interesa zasigurno mora uzeti u obzir korist od u konkretnom slučaju objave osobnih podataka o dugovanju x za šire društvo, a čije interese bi u ovom slučaju trebao štiti upravo y kao državni (lokalni) institucionalni čuvar prava i sloboda građana. U konkretnom postupku utvrđeno je kako ne postoji javni interes (kojega je dužan dokazati voditelj obrade) za objavu osobnih podataka x, budući da iz predmetne objave ne može proizići nikakva korist za društvo u cijelosti, pa i na mikrorazini predmetnog grada jer se radi o jednom ispitaniku koji je dužan relativno manji novčani iznos y, te javnost zasigurno nema interes znati za postojanje duga jedne fizičke osobe prema y, a osobito uzimajući u obzir da se radi o fizičkoj osobi koja ne obnaša nikakvu javnu ili lokalnu dužnost na području Republike Hrvatske te koja bi imala financijske koristi od samog grada. Dapače, x je uložio svoja vlastita financijska sredstva kako bi obnovio gradsku imovinu, a za koji rad (društveno koristan) je *de facto* dobio „kaznu“ od y na način da je njegov osobni podatak o financijskom dugovanju prema y učinjen dostupnim javnosti na gore opisani način te bez opravdane i zakonite svrhe te pravne osnove iz članka 5. stavka 1. točke (a) i (b) te članka 6. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka.

Nastavno na podudarnost svrhe iz članka 6. stavka 4. Opće uredbe o zaštiti podataka utvrđeno je kako svrha u koju je y prikupio podatke (obračun i naplata komunalnih usluga) nije podudarna sa svrhom javne objave osobnih podataka x (samohvala te javni obračun). Uslijed utvrđenog, a uzimajući prethodno istaknuto kako predmetna obrada osobnih podataka ne može proizlaziti iz jasnih i preciznih propisa države članice koje dokazano predstavljaju razumnu i nužnu mjeru za zaštitu taksativno navedenih ciljeva u demokratskom društvu, kao i privole ispitanika, y je prilikom procjene podudarnosti svrha za objavu osobnih podataka morao uzeti u obzir elemente iz članka 6. stavka 4. točke (a) do (e) Opće uredbe o zaštiti podataka. U ovoj

upravnoj stvari utvrđeno je kako y nije uzeo u obzir, niti dokazao potrebne (relevantne) elemente, a osobito nije dokazao vezu između različitih svrha, gdje su osobni podaci koji su javno objavljeni prikupljeni u okviru postupka obračuna i naplate komunalnog duga, a koji ne mogu biti u vezi sa javnim obračunom y i x. Y također nije vodio računa ni o posljedicama namjeravanog nastavka obrade osobnih podataka x putem mrežnih te x stranica, a čija objava je zasigurno imala kapaciteta da proizvede negativne posljedice po x (npr. sramota zbog neplaćanja duga – nematerijalna šteta), a pri čemu je y pokazao očiglednu ravnodušnost te svoje interese stavio ispred interesa ispitanika, pa je iz svega utvrđeno kako u konkretnom slučaju članak 6. stavak 4. Opće uredbe o zaštiti podataka nije poštivan te isti ne može naći svoju primjenu u ovoj upravnoj stvari.

Dakle, na osnovu neposredno navedenog utvrđeno je kako y nije imao ni opravdanu i zakonitu svrhu za objavu spornih osobnih podataka x, sukladno članku 5. stavku 1. točki (a) i (b) Opće uredbe o zaštiti podataka, te kako svrha javne difamacije i prozivanja x zbog postojanja duga, kao i samohvale y te solidarnosti u smislu kompenzacije duga nije bila podudarna svrsi temeljem koje y raspolaže podacima o financijskom dugu x, pa je u tom smislu y bio u obvezi dokazati postojanje zasebne pravne osnove za predmetnu vrstu obrade osobnih podataka na svojim mrežnim stranicama te stranicama na društvenoj mreži x.

Slijedom gore utvrđeno, postupljeno je kao u izreci Rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u x u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

ZAMJENIK RAVNATELJA

Igor Vulje

Dostaviti:

1. x
2. x

Na znanje: xxx